

Julia Molnar

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

Barton Brown:

"AZ ÉN EMLÉKEZETEMRE..." (1 Kor 11:17-34)

Az embernek van egy különös szokása, melyet semmilyen más teremtmény nem gyakorol: eltemeti halottait és emlékkövet emel a sírra.

Vajon miért? Azért, mert fontosnak tartja magát és biztosítani akarja, hogy az utókor megemlékezzen róla? Vagy azért, mert úgy érzi, hogy az elődökre való emlékezés tanulságos lehet az utódok számára?

Jézus Krisztus mennybemenetele után nem hagyott hátra semmilyen kéz-

zelfogható emlékművet. Csupán arra kérte követőit, hogy jöjjenek össze rendszeresen s törjenek kenyeret és iganak bort az Ő megtört testének és kiontott vérének emlékére, egészen addig, amíg vissza nem jön értük.

Mi a jelentősége ennek a szertartásnak?

Először hadd tisztázzuk, hogy többféle néven említjük ezt a gyakorlatot. Mondjuk az Úr asztalához való járulásnak, úrvacsorának, vagy áldozásnak, stb. Az ünneplési szertartás is különbözhet egyházanként. De a lényege mégis ugyanaz. Vagyis:

1. - Ez az ünneplés az önvizsgálat és megtisztulás alkalma.

"Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból. Mert, aki anélkül eszik és iszik... ítéletet eszik és iszik..." — olvassuk az 1 Kor 11:29-ben.

Vagyis, vizsgáljuk meg, hogy nincs-e tudatos bűn az életünkben. Ha van, akkor azonnal bánjuk meg és - Isten segítségét kérve - hagyjuk el. Csak azután vegyük magunkhoz az emlékjegyeket. Ne részesüljünk belőle felelőtlenül! Ez az Úr előtt olyan tiszteletlenség, amelyért olykor fizikailag is megfenyítí gyermekeit. "Ezért erőtlének és betegek közöttetek sokan, és ezért halnak meg számosan" (1 Kor 11:30) - mondja igénk.

Figyelem! Nem arról van szó, hogy inkább ne ünnepeljünk a többiekkel, semhogy bajt hozzunk magunkra! Nem ez volt az Úr célja az önvizsgálatra szólítással. Inkább azt akarta elérni, hogy ragadjuk meg ezt az alkalmat arra, hogy feltétlen tartsunk önvizsgálatot és rendezzük bűneinket. Aztán a megbocsátás és megtisztulás örömeivel vegyük magunkhoz a jegyeket!

2. - Ez az ünneplés az emlékezés alkalma. A keresztyének világszerte összejönnek és megemlékeznek Megváltójuk értük vállalt szenvedéséről - hetenként, havonta, vagy negyedévenként.

Az Úr tudta, hogy az ember könnyen felejt. Azért hagyott hátra olyan rendeletet, amely igénybevéve érzékszerveinket (a látást, a tapintást, és az ízlést), ismételten felújítja bennünk Krisztus értünk megtört testének és kiontott vérének emlékét. Imádatra nyitja ajkunkat, új reményt, hitet és bátorságot nyerünk.

Az Úr azt is tudta, hogy amilyen gondolatokkal foglalkozunk olyanokká válunk. Az Úrvacsora elrendelésével arról is gondoskodott, hogy valamilyen rendszerességgel foglalkozzunk övele —kereszthalálával és feltámadásával; s ezáltal egyre szentebbé váljunk.

3. Ez az ünneplés a hálaadás alkalma is. Az Úr Jézus az első ünnepélskor először hálát adott és azután törte meg a kenyeret. Mi amikor emlékeze-

A TARTALOMBÓL

English section — page 8.

Közgyűlési program

Hegyi-Füstös István:

Az apostolok lován - Kornya

Mihály élete és munkássága.

Befejező rész

Udvarnoki András és az

amerikai baptisták (5)

Bánkúti Lajosra és Babos

Sándorra emlékezünk

Az Ifjúság hangja

Gerzsenyi Sándor:

KI - A VAKOK KÖZÉ!

Vakot vezettem át az úttest túloldalára... Semmi, semmi! - mondtam szabadkozón. Tovább is kísértem volna. Megköszönte, hogy ott elboldogul már ő is. Menni akartam vissza, s akkor valaki megszólított:

Látod?

Világtalan... Át kell vezetni a túloldalra... Nézz körül csak, és lásd meg végre hivatásod! E nyüzsgő ember-áradatban annyi, annyi a vak! Te már látsz. Segítsd a túloldalra őket. Semmi, semmi! - mondtad a vaknak. Ne hidd! A legszebb: kézen fogni a látni nem tudót szelíden, meleg szavakkal, s átsegíteni a túloldalra. Ott már ő is elboldogul..."

- És akkor csend lett, s tudtam, hogy az, ki engem szólít, a vak szemeknek megnyitója, ő, az örök hatalmú Orvos... Azóta én csak ennek élek: a túloldalra átsegíteni minden vakot... Míg bírja szívem.

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:
Evangéliumi Hírnök, Hungarian Baptist Union
of America 2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay,
Florida 32905-4312

Second Class Postage Paid and Entered at
Melburne, FL and Additional Mailing Offices

Published monthly by the
Hungarian Baptist Union of America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor, Oláh Lajos, Szabó István

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$18.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Ernest J. Kish, Subscription Manager
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-3288 or 723-7727

A címváltozásra kérjük számítsanak 8 hetet.

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA

Elnök / President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)288-0258

Alelnök / Vicepresident:

REV. LAJOS OLÁH
43 Yorkshire Rd., Scarborough, Ont. M1K 3B7
Tel.: (416)752-1687

Tiszteletbeli elnök / Honorary President:

REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI
6608 Morning Dove Place
Jonesboro, GA 30236
Tel.: (770)471-4183; Fax.: (770)478-9569

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (312)545-0898

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

ERNEST J. KISH
cim, lásd: Subscription Manager

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203)259-3276

Bethesda Otthon igazgatója:

MELODEE A. DEW
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-3288

Printed by Classic Printing Corporation

tünkbe idézzük Isten szeretetét, szintén
hálát adunk.

Ünnepelésünk eredete a zsidó páska
ünnephez vezet vissza. A 2. Mózes 12
szerint a zsidó nép rabszolgaként sínylő-
dött Egyiptomban. Az Úr meglátta nyo-
morukat és megígérte, hogy felszabadít-
ja őket. Tíz csapással serkentette az egy-
iptomi uralkodót arra, hogy kiengedje
népét. Az utolsó csapás előtt meg-
mondta az óvéinek, hogy kenjék meg
bárányvérrel házuk ajtófélfáját, mert
éjjel egy öldöklő angyal meg fogja ölni
minden olyan házban az elsőszülött fiút,
amelynek bejárata nincs megkenve. Az
egyiptomiak erről nem tudtak. Így az ő
fiaik mind meghaltak. A zsidókéi
viszont életben maradtak, ha szót fogad-
tak. Erre a csapásra a Fáraó kiengedte
őket. Azóta a zsidók minden évben
megemlékeznek erről az eseményről.

Jézus épp egy ilyen emlékünnepe-
n rendelte el az "utolsó vacsorát." S,
amint a páska ünnepe a zsidó nép felsza-
badulásának emlékünnepe, úgy az Úr
vacsorájának elfogyasztása a keresz-
tyének bűntől való felszabadításának
emlékünnepe lett. Azon az éjjelen
halt meg értük az Isten Báránya, az Úr
Jézus Krisztus!

Ezért oly hálás a szívünk emlékezés
közben. Hálát adunk Isten szeretetéért,
Jézus megtört testéért és kiontott véré-
ért; a megváltásért; a bűnbocsánatért; a
Krisztusban nyert új életért; a mennyei
helyünkért...

4. Ez az ünnepelés a meleg testvéri
közösség ápolásának alkalma is. Jézus
leült a tizenkettővel. Oh, milyen gyarló
emberekből álló csoport volt az! Volt

köztük büszkélkedő, haszonleső, lob-
banékony, s egyéb hozzánk hasonló ter-
mészetű ember. A hangulat ünnepélyes
volt. Bizonyára elgondolkottatta őket
Jézusnak a saját testére és vérére való
hivatkozása, s haláláról való beszéde is.

Ma is ünnepélyessé válik a hangulat
közöttünk, amikor Jézus áldozatáról em-
lékezve közösségben vagyunk a Megvál-
tóval és egymással. Ráébredünk ilyenkor,
hogy szerte e világon velünk ünnepel a
megváltottak serege. Nem vagyunk
egyesedül! Vannak testvéreink! Fehérek,
feketék, rézbőrűek, stb. S örömmel áraszt
el a tudat, hogy egyszer együtt állunk majd
Megváltónk trónja előtt és együtt imádjuk
Őt. (Jelenések 5:9-10.) Örülünk egymás-
nak, s bátorít a testvériség érzése.

5. Végül ez az emlékezés a megújulás
alkalma is. Amikor magunkhoz vesz-
szük az Úr keresztdozatára emlékeztető
jegyeket, ráébredünk érdemtelen-
ségünkre. Ugyanakkor szívünkben ö-
szinte vágy ébred, hogy egyre tisztább,
szentebb, győzelmesebb életet élhessünk
az Atya dicsőségére. S megújítjuk Neki
tett fogadalmunkat. Ismételten odaszán-
juk magunkat Neki, hogy folyamatosan
tisztíthasson, szentelhesen, használhas-
son. Odaszánjuk neki testünket, lel-
künket, időnket, erőnket, pénzünket, te-
hetségünket, ajándékainkat: mindent. S
azért esedezünk, hogy Jézushoz hasonlók
legyünk.

Bárcsak mindig az önvizsgálat, meg-
tisztulás, emlékezés, hálaadás, meleg
testvéri közösség és a megújulás al-
kalma lenne számunkra az úr vacsora.
Akkor minden alkalommal bő áldást ny-
ernénk általa és osztanánk másoknak is:
Az Úr Jézus Krisztus emlékezetére.

(Ford: Mátrai)

A magyar baptista misszió 150 éves

és a honfoglalás 1100 éves
jubileumi eseményei a

Magyarországi Baptista Egyházban

1996. június 1. A Központi Énekhar-
angversenye, - Händel: Messiás

1996. aug. 18. Carter-látogatás, -
Szigetszentmiklós

1996. aug. 20. Megemlékezés a hon-
foglalásról, - Tahí Tábort

1996. szept. 21. A Központi Énekhar-
angversenye, Mendelssohn: 95. Zsoltár

1996. okt. 4-6. Jubileumi Napok, -
Zánka

1996. okt. 27. A Jubileumi év záróün-
nepélye - Pécs

1996. nov. 23. A Központi Énekhar-
angversenye, Vivaldi: Glória és Bach:
Magnificat

(Békehiernök)

MEGHÍVÓ A 89. KÖZGYŰLÉSRE

"... hogy egyek legyenek." (Jn 17:22)

Rama, Ontario, Július 5-7

Szeretettel meghívjuk az Amerikai
Magyar Baptista Szövetség 89. közgyű-
lésére, melyet a tábort konferenciával
együtt rendezünk meg Rama, Ontari-
óban, július 4-től 7-ig.

A részvételi díj változatlan.

Aki tud, hozzon sátrat. Ágyneműt és
tisztálkodási eszközöket mindenki hoz-
zon magával.

Aki hotelben kíván szállásolni, ebben
az évben különösen is korábban jelezze,
ugyancsak Oláh Lajos lelképásztor
testvérénél - levélben, vagy telefonon.

Levél cím: Rev. Lajos Oláh, 43 York-
shire Rd. Scarborough, Ontario, M1K
3B7, Canada. Telefon: (416)752-1687.
Tábort telefonja: (705)326-6965.

Hegyi-Füstös István:

AZ APOSTOLOK LOVÁN

Kornya Mihály élete és munkássága — befejező rész

Eröss püspök ezek után tűnődve szemléli az ő nyájából kikerült "konkurenciát" s fájó örömmel hallgatja, milyen járatos a Bibliában ez a komoly nézésű parasztember. Ő ezek a tiszamenti, tiszántúli magyarok! Milyen rajzása indult mostanában a tehetségeknek! Nótás Szabó Pál dalait országosan énekelik; Szántó Kovács János a földmunkások Mózese. S itt ez a Kornya Mihály pedig - a baptisták vezérszemélyisége. Parasztemberek. S ki tudja: ott Biharugrán, Balmazújvárosban vagy másutt nem nő-e új szószólója a föld népének?! Most még pendelyes bámesz falusi "pulya", de egykettőre kinő, kitör a "gyep-sor" alja-világából, s lesz belőle: poéta, forradalmár, vagy misszionárius...

Kornya Mihály már úgy feszeng a bőrfotójban, mintha kint a határban hangfolyóba ült volna. Alig várja, hogy a püspök úr őt kegyelemmel elbocsássa. Ez meg is történik. Eröss főtiszteletű úr nyilvánvalóan a szőlőmunkások példázatára célozva, s annak jeléül, hogy - elveinek fenntartása mellett is! - összehangolódott ezzel az immár "más akolból való" igahirdetővel, így nyújtotta kezét búcsúzásra:

- "Vedd, ami a tiéd és menj el!" ...

Ott ül a kemence mellett. Fázósan, köhécselve. Jaj ezek a hajdan fürge, fáradhatatlan lábak, de meglapátosodtak!...

Alkonyodik. Kornya Mihály is élete alkonyához érkezett.

Nézi az ablakot.

Mostanig befelé világított a Nap. De az éltes ember lámpást gyújt és ime, ettől kezdve kifelé sugárzik a fény a házból. Ilyen az ő élete is.

Bibliáját olvassa. A prédikátor Könyvének végénél tart:

"Az időben, mikor megremegnek a háznak őrzői és megrogynak az erős férfiak, és megállnak az őrlő leányok, mert megkevesbedtek és meghomályosodnak az ablakon kinézők..."

(Ő, de szép leírása ez az öregkornak! Lábnak, fogaink, szemünk költői képei az ókori kelet Lélektől ihletett költészetében!)

"Amikor is a malom zúgása halkabbá lesz..."

(Jaj, nagyot hallok!)

"Minden kis halmocskától is félnek..."

(Bezzeg régebben a hegy sem volt akadály, ha menni kellett!)

"Mert elmegy az ember az ő örökös házába és az utcán körüljárnak a sírok..."

És a por földdé lenne, mint azelőtt volt, a lélek pedig megtérne Istenhez, Aki adta volt azt..."

Az öregember pihenni tér. Halkan, ziháló mellel dúdolja:

"Fáradt vagyok, lenyugszom, Almos szemem lehúnyom, A te szemed jó Atyám, Vigyázzon ez éjjel rám."

Nem aludt el. Elfújta a lámpást és az ablakon beragyogtak a téli éjszaka csillagai. Milyen tündökletes! Jaj de szépek!

A csönd megtelt titokzatos hangokkal. Ki sír? Ki énekel?

Lázás önkívület szakadt reá. Arca tüzelt.

Valaki megsimogatta. Milyen jó ez a hűs érintés! Hangok zöngének mellette. Többen beszélgetnek.

- Miskám, te vagy az?!

Dehogy, dehogy. A szeretett fiú ott esett el a szerbiai harctéren, mindjárt az első világháború elején. Önvád gyötri, öntudatlan állapotában is, az árva szülői szívet, - vajon tusakodott-e eleget drága gyermekéért?! Hiszen fia többször is írta neki a frontról: "Édesapám, imádkozzék értem, mert ha maga imádkozik, mindig megérezem azt!" - és meghalt. - Nem-sokára találkozunk, Miska, én is haza térek. Oda, ahol ti többiek vagytok, édes szeretteim! ...

- Kitől nem kértem még bocsánatot?! ... Sámsoni István? ... Tőled? Megbántottalak? ... Ó, hisz te eljöttél Sátoralja-újhelyről is és megbékültünk szépen. Hála legyen az Atyának!

Hány évig munkálkodtam az Úr szölleiben? Negyven évig. Addig éppen, ameddig a választott nép vándorolt a pusztában... negyven napig járt-kelt az én Uram is a megkísértéskor a pusztában, ... negyven napig járt kelt örömben, feltámadása után tanítványai közt... különös ez a negyvenes szám: a szorgalmi idő száma...

Jaj, de fényes ez az éjszaka!

Mosolyogva húnyta le káprázó szemét, 1917. január 3-án hajnalban, nem sokkal három óra előtt...

*

- Meghalt Kornya Mihály! - jajdult föl Biharvidégre, azután a Tiszántúl, majd az egész ország baptista testvérisége.

Koporsója mellett 12 fehér hajú bibliai öregember állt, mint sziget az em-

ber-tengeren. Messzi földekről hozták a vonatok a gyászolók tömegeit. A parasztember télvíz idején nem szívesen mozdul ki otthonából. Most mégis tódult, áradt a sokaság messzi tájakról. Alkalmi virrasztók mesterkelt sírása helyett hatalmas gyülekezet zokogása, éneke hangzott.

Meghalt, itt hagyott bennünket...

Nincs többé Kornya Mihály! ... Ezzel kezdi gyászbeszédét Meyer Henrik is, a szívbéli jóbarát, aki annak idején Kornya Mihályt beemertette. Hosszú időbe telik, amíg a szomorú alkalom ünnepi szószólója erőt vesz magán és hirdetni tudja az Igét. Megemlékezése alapjául a 2 Sámuel 1:17-26 verseit idézi: Dávid és Jonatán barátságát. -

"Jonatán, kedves voltál nekem nagyon, hozzámvaló szereteted csodálatra méltóbb volt az asszonyok szerelménél!"

- hangzott a textusban. Mindenki szorongva hallgatta, s érezte: egy korszak lezárult a baptista misszió magyarországi történetében. A tömegeket hódító, kezdeti hősi korszak. Vajon ki viszi tovább hasonló buzgósággal és hűséggel a tüzet?!

A koporsót a temetőben két jó-dolgos igásló vontta, parasztszekéren. A nyitott sír mellett Alafi Zsigmond, a fogyvásárhelyi gyülekezet prédikátora hirdette a Megváltó Jézus Krisztus evangéliumát: "Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbenem, ha meghal is él" (János 11:25).

És amit emberi szó el nem érhet, elvégezte Isten szava. A Vigasztalás Napja süttött ki a téli, háborús időben, ott a bihariódszegi temetőben és megmengette a gyászolók szívét.

Akik háborgó lélekkel érkeztek, megbékélten, bizó hittel, reménységgel távoztak.

... A frissen hantolt síron ott ékeskedett egy hatalmas, gyönyörű, fehérvirágos koszorú. - Ki tette oda?

Nem tudta meg soha senki sem.

Hegyi-Füstös István református író-lelképásztor Kornya Mihály életéről készült 11 részes írásának közlését 1995. augusztusában kezdtük meg. Köszönjük a szerzőnek a nagyszerű, számunkra különösen is értékes írást!

Helyesbítés: A 10. rész 5. bekezdése előtt kimaradt:

- "Miért hívott, püspök atyám?! - kérde Kornya nagy tisztelettel.

DR. BABOS SÁNDORRA EMLÉKEZVE (1903-1996)

Bár az Evangéliumi Hírnök olvasói elsősorban a magyar nyelv baptista misszió hírei iránt érdeklődnek, Babos Sándor református misszionárius-lekipásztor életéről mulasztás lenne nem megemlékeznünk. Egyike ő azon keveseknek, akik a XX. század legviszontagságosabb éveiben mentek ki a missziómezőre, hogy a még otthoninál is nehezebb körülmények közé vigyenek evangéliumot a pogányoknak. A kevesek egyike, akiről tudnia illene minden hívő fiatalnak, önmaga hasznára tisztelhetne minden evangéliumi közösség, mert szorgalmas, áldozatos élete a Krisztus követésének azt a módját mutatja be, amit példával lehet csak megmutatni.

A levelezéseiből összeállított "A pagodák árnyékában" című könyv szerkesztője, Nt. Némethy Sándor nyug. ref. lekipásztor így emlékezett meg róla:

"...Babos Sándor életét a Krisztus szerelme töltötte be. Már gyermek korában, ott a falusi szülői otthonban, kegyes iparos szülők társaságában. Később, diákkorában a kolozsvári ref. kollégiumban. Még inkább a kolozsvári teológián, hol megismerhette és szintén megszerethette Krisztust, élete Urát, Megváltóját, s neki adta szívét egy egész életre. Ez a krisztusi szerelem kísérte végig hosszú élete során.

Krisztusért lelkesedett, mikor a Regátba került missziós lelkésznek, pusztulásra ítélt, elhagyott magyarok közé. Majd a lupényi bányász gyülekezetben, hol bátor igehirdetéséért majdnem börtönbe került. Később szerelme a pogányok iránti gondban lobbant fel... Ezt a küldetést először ő vállalta Erdélyben, mintegy történelmi feladatot töltve be e tekintetben.

Krisztus szerelme arra indította, hogy elhagyja Erdélyt, és sok ezer mérföld távolságban a kínai pogányok közé is vigye az Ige világosságát. Könyvében, - "A pagodák árnyékában" - csodálatos szépen tükröződik ez az őt szorongató krisztusi szerelem. Az, ahogyan igyekezett megtanulni a nehéz kínai nyelvet, ahogyan igyekezett bekapcsolódni a már ott levő missziói közösségbe. Nehéz utakat megtéve, primitív körülmények közt elszállásolva. Gyakran veszedelemben, nem egyszer betegen, de hív szívvel, teljes odaadással hintette az Igét pogány szívekbe... Sokan sajnálták és megítélték, hogy számunkra ismeretlen,

idegen népek közé ment munkálkodni, mikor itthon is sok az aratnivaló. De Isten éppen az ő hív szolgálata által ébresztette a missziói buzgóságot otthon, Erdélyben is. Áldott missziói szolgálatát 13 év után megállították a világháborús események. El kellett hagynia missziói munkaterületét, Mandzsúriát, sőt még Kínát is. De munkájának sok áldott gyümölcse maradt Madzsúriában, hol 1936-tól kedves feleségével együtt annyi buzgósággal végezték a missziói szolgálatot.

Bár Isten ide, Amerikába hozta, feleségével, gyermekeivel együtt, Krisztus szerelme itt is égett a lelkében. Smerthaza, Erdélybe nem mehetett a megváltozott politikai helyzet miatt, itt vállalt további missziói szolgálatot, el nem felejtve soha a pogány misszió iránti felelősséget..."

Akik jelen voltunk a gyászszertartáson arról is meggyőződhattunk, hogy a másokért élő Babos testvér saját gyermekeire is olyan örökséget hagyott, ami többet ér minden földi vagyonnál. Mivel Apák Napját ünnepeljük ebben a hónapban, olvassuk két fiának a búcsúszavait úgy, ahogy az a megtört szívemből tört magyarsággal kifakadt.

"Papa, ma nagyon sok gondolat van a fejeinkben, amint mi elköszönünk tőled. A családban mindegyikünknek sok szép gondolata van a régi szép időről és szép pillanatokról, amit mi nagy becsben tartunk.

Te sok minden voltál nekünk, mint férj, apa, nagypapa, dédnagypapa, barát. Te elvittél minket egy utazásra az egész világon keresztül, ami fantasztikus volt. Úgy néztél ránk, mint a te útítársaidra és megbizonyosodtál arról, hogy az élet valóságait tisztán látjuk. Mi nagyon jól tudjuk, hogy te Isten embere vagy. Első volt a hivatás, a szolgálat, aztán a család. Mi megértettük és elfogadtuk ezt. Isten Igéjének a hirdetése volt a te elkötelezettséged. Tanítottál másokat, hogy később ők is taníthassanak. Szeretettel és megértéssel voltál mások iránt és megtaláltad a jót azokban, akikkel dolgoztál és imádkoztál.

Igen, mi megosztottunk rajtad a világgal, de mi büszkék voltunk és boldogok. Mint egy család, te biztosítottad azt, hogy együtt maradjunk a háborús években Kínában és együtt Amerikában. Számodra az iskoláztatásunk volt a legfontosabb, még a legnagyobb áldozatok ellenére is. Mélyen bíztál bennünk és

mindnyájunkat önállóvá tettél. Azon voltál, hogy mi erkölcsösen és Isten szeretetében éljünk.

És végül, minden kétséget kizáróan szeretettel minket. Ki felejtethet el téged - azzal az óriási tudásszomjjal, a zene és a művészet szeretetével, a természet és a béke megbecsülésével, a te fantasztikus memóriáddal, amilyen szeretettel mesélted a történeteket, az imádott Magyarországot és Erdélyt és a mi örökségünk iránt és a te csendes méltósággal, a te elragadó és huncutkodó humoroddal és a jókedv és a jó társaság iránti vágyaddal.

A mi örökségünk óriási. Mi azt hittük, hogy mi megosztottunk téged a világgal, és most értettük meg, hogy te voltál az, aki megosztottad a világot velünk. Mi hozzád kapcsolódunk sokkal több dolognál fogva, mint a nevünk.

Megkereszteltél, megkonfirmáltál, házasságunkat te áldottad meg és mi viseljük a te nevedet. De egy, ami velünk marad mindenben túl, az a te óriási szereteted irántunk és a te kívánságod, hogy mi becsüljük Istent és egymást..."

Minden hívő édesapának van mit tanulnia ettől a misszionáriustól! (N.J)

**Szeretettel köszöntjük az
édesapákat!**
**Isten áldja meg őket szilárd hittel,
áldozatos szeretettel.**

Lapozgassuk a Bibliát!
APA

- * Atyáitok? Hol vannak ők? És a próféták örökké élnek-e?
- * Mert pártütő nép ez, apát megtagadó fiúk, fiak, kik nem akarják hallani az Úr törvényét
- * Áldj meg engem, engem is atyám!
- * Az én kis ujjam vastagabb az én atyám derekánál.
- * Ha atyám és anyám elhagynának is, az Úr magához vesz engem.
- * A mi testi apáink fenytettek minket és becsültük őket; avagy nem sokkal inkább engedelmeskedünk-e a lelkek Atyjának, és élünk!
- * Mert a ki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nekem fitestvérem...

A megfejtést (igehelyeket) augusztus végéig várja a szerkesztő.

Megfejtések:

Március - Virág(vasárnap)

1. Ésaías 11:1; 2. Zak 9:9; 3. János 12:13; 4. Hós 14:6; 5. Zsolt 92:13; 6. Én Én 2:12-13; 7. Jel 7:9.

Jó megfejtést küldött: Imre és Mária Pass (Canada), Helen P. Mezei (LA) és Maria Horváth (NY)

**AKIK
ELMENYEK**

Szalai Rozália

1907-1995

Szalai testvérnő életútja Dévaványától Kaliforniáig, a próbák közt megtapasztalt isteni segítséggel volt tűzdelve, amiről szívesen tett bizonyosságot mindig. Amikor bemerítkezésével is vallást tett az újjászületéséről (1944. Húsvétján az újpesti gyülekezetben), akkor még hitetlen férje is ellene fordult. Sok imádság, csendes térés, és Isten csodálatos kegyelmének a gyümölcse lett az, hogy két évvel később - a halálos ágyán - a férj is új életet kapott. Rózsika testvérnő négy gyermeket nevelt (Róza már elhunyt, Zsigmond Budapesten, Ilona és József Kaliforniában él); 5 unokája és 6 dédunokája van.

1972-ben Amerikába jött, és azóta leánya (Ilona) családjával lakott együtt. A temetési istentiszteleten Dr. Oláh Sándor testvér leányának, Szilviának a megemlékezéséből is arról a mindig éneklő, mélyhitű asszonyról hallottunk, akinek a gyülekezet is ismerhette őt. A bizonyágtétel alkalmait nem hagyta ki soha. Amíg az ereje engedte, köztünk volt, és szolgált.

Régen készült, és úgy ment el (nov. 12-én), mint aki haza megy.

FEKETE MADÁR

Nézem a képernyőn a madarat,
a súlyosan hömpölygő olajat,
a szennyet, mit tengernek mondanak.

Az árból kivergődve, a madár
reszket egy sziklán... Nincs hazája már:
meghalt a tenger... S a hófehér sirály,

ki a szelekkel is versenyt repült,
fehér hullámok taréjára ült,
s a tiszta tengervízbe lemerült,

nincs többé. A fehér tollakat
lebéklyózta a sötét áradat,
nem repülhet már, és nem mozdulhat.

Hogy küzd, hogy tisztogat, szegény madár!
Erőtlen csőre tolla közt kaszál...
Késő! - Vár rá a fekete halál.

Meghal a sirály, elpusztul a hal,
meghal a tenger... A sűrű olaj
zárt szemfedője mindent betakar.

Így hal meg minden szépség, tisztaság,
ez a teremtet, áldott, szép világ!
Átok sarjad a földből, nem virág.

Ó emberszív, te hófehér madár,
van-e még erőd, hogy magasba szállj,
hogy a fénylő hegycsúcsra rátalálj?

Lesz-e még időd, hogy felrepülj,
fekete halálból kimenekülj,
s a végzetes árban el ne merülj?

Oláh Lajosné

Árvaház - 1921

Képünk a 11. oldalon lévő cikkhez kapcsolódik (az ott említett könyv 181. oldaláról). Az 1921-ben készült fénykép a közel tíz éves árvaház életéből hoz elénk egy pillanatot.

Udvarnoki András árvaházalapító az árvák, az árvaház vezetői és az új gondnok, Beharka Pál (jobbról az első) társaságában.

Amikor elkészünk az imaóráról

nem történik semmi különös dolog.

Otthon sem történt semmi különös. A megszokott módon készülődünk. Hogy egy néhány perccel később sikerült elindulni? Nem nagy dolog. Egyébként hamarabb éreztünk mint sokan mások. Sőt, vannak olyanok is, akik el se jönnek az imaórára.

Ha különös dolog nem is történik ilyenkor, azért legalább ez a kettő mégiscsak meggesik:

1. Az imaóra-vezetőt megszorítjuk. Persze, nem kellene azt gondolnia, hogy neki szól a késésünk. Meg azt is tudhatja, hogyha ketten, vagy hárman együtt vannak az Úr Jézus nevében, akkor Ő már ott van. Sőt, az is észbe juthat, hogy nem a sokasáért hallgatja meg az Úr az imádságokat. De mindenek ellenére szomorúan kezdi meg az imaóra vezetője az áhitatot, amikor a kezdéskor többen nincsenek még jelen, akik pedig ott szoktak lenni.

2. Az Úr Jézus is szomorkodik. Ha úgy gondolkodna, mint én, azt gondolná: egész héten mellettük voltam, tanácsoltam, bátorítottam őket, s most valami semmiség miatt nincsenek még itt. Persze tudom, hogy jönnek, már úton is vannak. Szeretem őket, várom őket. Az igeolvasás végére talán már meg is fog-nak érkezni...

És nem történik semmi különös.

Pedig történhetne. Ahogyan arról a Cselekedetek könyve első részeiben is olvashatunk - szinte mindent ima (vagy imaóra) előzött meg.

Amikor elkészünk az imaóráról, nem történik semmi különös. Pedig történhetne. Hogyan is szoktuk énekelni? "Ó, mily hatalmas erő a szentek imája, hogyha buzgón tör elő, nem hangzik hiába!"

(Ha nem fogalmazódott volna még meg benned kedves testvérem a döntés, hadd segítek: Uram, ott akarok lenni az imádkozók között. Azok között, akik kérik és várják áldásaidat, mert tudják, hogy anélkül üres, értelmetlen az egyéni és a gyülekezeti életük.) (HG)

Szentföldi út

1997. január 1-6/8

Szeretne csatlakozni a 18 személyből álló csoportunkhoz? Még lehetséges.

Hat napos út \$998, két napos meghosszabbítással \$1250.

Érdeklődni a szerkesztőnél lehet.

HUSZONKILENC ÉV KEGYIDŐ...

Bánkúti Lajosra emlékezünk

1957-ben, New York városában történt. Egyre több magyar menekült, keresett menedéket a Magyar Baptista Gyülekezetben. Balla György prédikátor tv. sokat fáradozott értük.

Volt köztük egy fiatal házaspár. Egy nyolc éves fiúk volt. A testvér vívóbajnok, a testvérnő pedig misszióiskolát végzett lelki munkás volt.

Kiről beszélünk? *Bánkúti Lajos testvéréről, feleségéről Eszterről és fiáról Barnabásról.*

Mindhárman nagy lelkesedéssel kapcsolódtak be a lelki munkába az új hazában. Úgy, mint az Óhazában tették.

Többek között diakónusi szolgálatban, beteg látogatásban, szegények támogatásában, közbenjáró imában, imaórák vezetésében, vasárnapi iskola tanításban és esti programok vezetésében, zongorakísérésekben, énekkarban, s a péntek esti házi imaórák megszervezésében és tartásában vettek részt.

Ez az imaóra a New York-i 56-os "menekültek" kívánságára, a gyülekezet hozzájárulásával és támogatásával alakult meg. Célkitűzés: *Minden pénteken, egy komoly ébredésért böjtöléssel és imádkozással közbenjárni Urunknál.* Azért imádkoztunk, hogy elsősorban egyéni életünkben, aztán gyülekezetünkben, városunkban, országunkban, az Óhazában és az egész világon jöjjön ébredés. Nappal munkaközben böjtöltünk és imádkoztunk. Este meg házaknál jöttünk össze és egymással megosztva elmúlt heti igéinket, próbáinkat, örömeinket, bánatainkat és kéréseinket együtt esedeztünk. Gyakran jöttünk össze Bánkúti testvéreknél. Mindig nagy szeretettel fogadtak.

Sok áldásban volt részünk. Nemsokára észrevettük, hogy minket már alakít és tisztogat az Úr. Mások életében is több imameghallgatásunk volt. De hamarosan nagy próba zúdult a kis csoportra. A mindannyiunk által szeretett Bánkúti testvér halálos beteg lett, tüdővérzést kapott.

Életveszélyes állapotba került, kórházba kellett vinni. Még mozdulnia sem volt szabad. Felesége kérte, hogy böjtöljünk és imádkozunk a férjéért.

Természetesen megtettük. Azért esedeztünk Mennyei Atyánkhoz, hogy az Úr Jézus nevében és saját neve dicsőségére, érintse meg és gyógyítsa meg testvérünket. Azzal a nyugalommal és hittel kértük, hogy Istent érdeklí a mi kívánságaink. Hogy bátran elérjünk határozott kéréseinket. *S Ó meghallgat. Nem erőszakoskodhatunk. Az igéből tudtuk, hogy esedezéseinket a Jézus vérenek szitáján szűri át az Úr s úgy hallgat meg, hogy abból csodás áldás ered. Nem ad "követ", mikor mi "kenyérért" kiáltunk. Megüzenete: "Kérjétek, és adatik nektek... Mert aki kér, mind kap..." (Mt 7:7)*

Elállt a vérzés. Testvérünk különleges orvosi beavatkozás nélkül, teljesen meg-

gyógyult. Az orvosok csodának nyilvánították az esetet. Az Úr jónak látta, hogy pontosan úgy adja meg a kérésünket, ahogy elé tártuk. Bánkúti testvér tovább szolgálhatott, menthetett, taníthatott, imádkozhatott, énekelhetett, adakozhatott, edzhetett, s dicsőíthette az Urat, amerre csak megfordult. S meg is tette az Atya dicsőségére.

Telt-múlt az idő. Sok próba érte a kis családot. De semmi sem ingatta meg hitüket. Örömben is volt bőven részük.

Elérkezett az idő, hogy testvéreink nyugalomba vonuljanak. Ebben az ügyben is az Úr akaratát keresték. Palm Bay, Floridát választották, mert itt volt egy magyar gyülekezet, ahol tovább szolgálhatták szeretett Urukat.

Aztán 1986-ban, röviddel hetvenedik születésnapja után, Bánkúti testvér egy éjjel megint vért hányt - ugyanúgy, mint 1957-ben.

Megint kórházba került. Most a Palm Bay-i gyülekezet imádkozott érte. Ugyanúgy esedeztek, mint régen a New York-iak tették. Ők is azt kérték, hogy a Jézus nevében, és az Atya dicsőségére gyógyítsa meg őt Urunk.

Testvérünk is szeretett volna meggyógyulni. Még szeretett volna szolgálni, feleségéről gondoskodni, s az azóta otthonról elköltözött és a világ felé vonzódo fiát - akiért fáradhatatlanul esedezett - új szívvel viszontlátni.

1986. június 10-én késő estig beszélgetett feleségével a kórházi ágyon, majd elcsendesedve, halkán kijelentette: *"Készen vagyok!"* Megnyugodva, boldogan ment "haza." Valódi nyugalomba vonult. Elment Jézushoz.

Ebben az esetben is meghallgatta a könyörgéseket az Úr. Csakhogy "jobbnak" látta, ha örökre meggyógyítja testvérünket. Rövid időn belül a menyekbe vitte; oda, ahol soha többé nem lesz fájdalom, keserűség, vagy próbája...

Halála előtt két héttel még dolgozott - részidőben. *"Akkor tette le csak a kardot, amikor már nem bírta fölemelni"* - mondja özvegye. *"Lelkileg is ezt tette. Kérte a gyógyulást, de mikor az Úr nyugalomba hívta, akkor erre is felkészült és boldogan tette le a 'kardot.' 'Készen' ment haza."* - S utána még hozzáfűzi: *"Nagyon hiányzik, de nem vagyok olyan önző, hogy visszavánjok abból a gyönyörű hazából, amelyben ő él! Helyébe hátat adok a huszonkilenc év kegyidőért."*

Afenti tapasztalatok arra utalnak, hogy az Úr minden imát meghallgat. Úgy hallgatja meg, ahogy abból a legtöbb áldás ered. Csakis "jót" ad. Ezért hozzuk elé kívánságainkat bátran, a Jézus nevében, határozottan; *S olykor böjtöléssel egybekötve!* *"Az Úr meghall imát, jóvalta ez, nem érdem."*

Mátrai Mihályné

VISSZAEMLEKEZÉS

Feleségemmel február 20.-án Florida államba, Palm Bay-be utaztunk le, hogy részt vehessünk Szövetségünk évközi bizottsági gyűlésén, amelyet a Bethesda Baptista Otthon területén tartottak meg. Mielőtt a gép leszállt volna a Melbourne-i repülőtérre, megkérdeztem feleségemtől: *"Lencsi, ki fog most várni ránk?"* Meglepődve nézett rám, majd mosolyogva ezt mondta: *"Hát senki!"*

Emlékezetünkben aztán vissza idéztük azt az alkalmat, amikor várt ránk egy mosolygós arc és mint réglátott családtagot üdvözölt. Mindketten élénken emlékezünk arra az időre, amikor egy kedves férfi arc tűnt elő a várakozó emberek fejei fölött, amint ágaskodva felül emelkedett az előtte állóknak és lelkesen integetett. Amikor a régi épület folyosóján közelebb érkeztünk már ott állt a csomagszalag mellett, biztosítva a lehető legjobb helyet. Miután oda érkeztünk, megölelt bennünket és magyar szokás szerint megcsókolt mindkettőnk jobbról is meg balról is. A csomag felvétele után már hajtott is ki kocsijával a repülőtérre. De ha netán a repülő késett volna, akkor ez a kedves ember ott várt volna addig míg meg nem érkeztünk és ugyan olyan üdén és frissen üdvözölt volna bennünket, mintha éppen akkor érkezett volna meg ő is. Ez volt a mi kedves Bánkúti Lajos bátyánk.

Június 10-én tíz éve annak, hogy az Úr haza szólította őt. Azóta a Melbourne-i repülőtér megnagyobbodott. Új, modern épület, áll a régi helyett. Az érkezők száma is megszorozódott, hiszen több repülő tud leszállni és üzemelni. De azt a mosolygós arcot senki nem tudja helyettesíteni.

Bánkúti testvért 17 éves korában, Szokolyán szólította fel az Úr a megtérésre. Később az Úr segítő társat adott mellé 1943-ban, Somogyi Eszter személyében. Mindketten fáradtságot nem ismerve szolgálták az Urat ott ahol arra szükség volt. Szokolyáról Budapestre, Budapestről New York-ba, majd végül Florida államba, Palm Bay-be vezette őket az Úr.

Lajos bátyánk a New York-i Columbia Egyetem vivó szakosztályának volt több mint húsz évig a vezetője. Ezenkívül több évig a Magyar Baptista Férfi Szövetség elnöke, majd a Misszió és Irodalmi Bizottság értékes tagja volt. Szelíd lelkülete és a békességre igyekező ismeretes volt az atyafiak körében. Házuk mindig nyitva volt a vendég számára. Ha egy látogató betoppant a gyülekezetbe, akkor azt haza vitték ebédre. A Bánkúti ház nemcsak elismerte Jób 31:32 szépségét, de hitelesítette annak mondanivalóját: *"A jövevény nem hál az utcán, ajtóimat az utas előtt megnyitám..."* Bár a mi szeretett Lajos Bátyánk tíz éve hogy az Úrnál van, a Bánkúti házból nem halt ki a vendégszeretet. Kedves neje, Eszter, most is fogad vendégeket és szorgalmasan gondoskodik körülöttük. Bár Eszter nem hajt kocsit, de szívét és házát nyitva tartja mások számára. Mert tudja, hogy kedves férje most is vár rájuk - a mennyei hon szépségei mellett. Vár az Ő mosolygós arcával, hogy amikor majd odaérkezünk, magyarasan köszönthessen bennünket, átölelve és megcsókolván jobbról is meg balról is.

Háló Barnabás J.

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG

89. KÖZGYŰLÉSE — 1996. JÚLIUS 5-7.

Rendező gyülekezet: A Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezet

A közgyűlés helye: RAMA TÁBOR - Rama, Ontario, KANADA

Telefon: Pásztor: (416)752-1687, Tábor: (705)326-6965

TISZTSÉGVISELŐK:

Tiszteletbeli elnök: **Dr. Haraszi Sándor** — Elnök: **Kulcsár Sándor**

Alelnök: **Oláh Lajos** — Főtitkár: **Szabó István** — Pénztáros: **Drescher Lajos**

Jelige: "... hogy egyek legyenek!" (Jn 17:22)

TÁRGYREND

PÉNTEK — JÚLIUS 5.

- 12.00 **Ebéd / Regisztrálás**
 1.00-2.30 **Lelkipásztor Szövetség értekezlete**
 2.30-3.30 **A Misszió Bizottság ülése**
 elnök: Kish Ernő
A Pénzügyi Bizottság ülése
 elnök: Kish Elemér
 3.30-4.00 **Szünet**
 4.00-4.10 A közgyűlés énekel
 4.10-4.30 **Áhítat** - Zágoni Rezső
Jó együtt. (133. Zsoltár)
 4.30-5.10 **A közgyűlés megnyitása**
 Kulcsár Sándor, elnök
Köszöntések
A tárgypont ismertetése és elfogadása
 5.10-5.35 **Igehirdetés** — Dr. Herjeczki Géza
Miképpen én az Atyával - (Jn 17:21)
 5.35-5.50 **Közös ének; hirdetések** - Oláh Lajos, helyi lp.
 5.50-6.50 **Vacsora / regisztrálás**
 7.00 **Istentisztelet** a Nőszövetség rendezésében,
 vendég szolgálattevő:
 Balk Margit testvérnő Nagyváradról

SZOMBAT — JÚLIUS 6.

- 8.00-8.50 **Reggeli**
 9.00-9.10 **A közgyűlés énekel**
 9.10-9.30 **Áhítat** - Báka Barna alelnök, AMBISZ
Hogy sok gyümölcsöt teremjenek. (Jn 15:7-8)
 9.30-9.55 **Elnöki jelentés** — Kulcsár Sándor
 9.55-10.20 **Titkári jelentés** — Szabó István
 10.20-10.40 **Szünet**
 10.40-11.00 **A Misszió és Irodalmi Bizottság jelentése**
 Kish Ernő elnök
 11.00-11.20 **Evangeliumi Hírnök**
 Dr. Herjeczki Géza szerkesztő
 11.20-11.40 **Emlékistentisztelet** — Oláh Lajos
 11.40-12.00 **Igehirdetés** — Zeffer Béla
Egység a tanításban (Gal 3)
 12.00-2.00 **Ebéd**
 1.30-2.00 **A Jelölő Bizottság ülése**
 2.00-2.25 **A Pénzügyi Bizottság jelentése**
 Kish Elemér elnök és
 Drescher Lajos pénztáros

- 2.25-2.40 **Határozatok**
 2.40-3.20 **A Jelölő Bizottság jelentése**
Választás
A tisztségviselők beiktatása
 Dr. Haraszi Sándor tb. elnök
 3.20-3.30 **Szünet**
 3.30-5.20 **Női konferencia** -
 elnök: Kulcsár Sándorné
Férfi konferencia -
 elnök: Kis Sándor
Fiatalkor külön programja -
 elnök: Kulcsár Attila
 5.20-5.50 **Befejezetlen ügyek**
 5.50-6.50 **Vacsora**
 7.00 **Istentisztelet** -
 ifjúsági és ének-zenei szolgálatokkal,
 vezeti az Ifjúsági Szövetség elnöke,
 Kulcsár Attila és a helyi lelkipásztor
Igehirdetés —
 Cserepka János nyug. lp, misszionárius
Egy test, noha sok tag. (1Kor 12:1-20)

VASÁRNAP — JÚLIUS 7.

- 8.00-8.50 **Reggeli**
 9.00-9.10 **Éneklés**
 9.10-9.40 **Áhítat** - Szabó István főtitkár
Uram, kihez mehetnénk? (Jn 6:66-69)
 9.40-10.10 **éneke-zenei szolgálatok**
 10.10-10.40 **Igehirdetés** - Kulcsár Sándor elnök
Az utolsó idők veszélyei. Tévtanítók.
(2Tim 3:1-17)
 10.40-11.05 **Közös ének és perselyezés,**
Összevont énekek, zenekar
 11.05-11.30 **Igehirdetés** - Oláh Lajos alelnök
Nemzeti, népi egység (1Pt 2:9-12)
 11.30-11.35 **Közös ének**
 11.35 **Úrvacsora** -
 Dr. Haraszi Sándor tb. elnök
 és Kish Ernő Misszió Biz. elnök
 12.30-2.00 **Ebéd**
A 89. Közgyűlés az úrvacsorai közösséggel véget ér.
Délután és este rögtönzött alkalmak és szolgálatok.

THE HUNGARIAN BAPTIST UNION OF AMERICA

89th ANNUAL CONVENTION - JULY 5-7, 1996

First Hungarian Baptist Church, Toronto, Ontario, Canada

Location: RAMA CAMP, Rama, Ontario, Canada

Telephone, Pastor: (416)752-1687, Camp: (705)326-6965

OFFICERS:

Honorary President: **Dr. Alexander S. Haraszti** - President: **Rev. Sándor Kulcsár**
 Vice President: **Rev. Lajos Olah** - General Secretary: **Mr. István Szabó** - Treasurer: **Mr. Louis Drescher**

Theme: They may be one as we are one. (John 17:22)

PROGRAM

FRIDAY — JULY 5.

- 12:00 **Lunch / Registration**
 1:00 - 2:30 **Ministers Association**
 2:30 - 3:30 **Missions Committee Meeting**
 Mr. Ernest J. Kish presiding
Finance Committee Meeting
 Mr. Elemér Kish presiding
 3:30 - 4:00 **Break**
 4:00 - 4:10 **The Convention Sings**
 4:10 - 4:30 **Devotion** — Mr. Rezső Zágoni (Chicago)
It is good to be together (Psalm 133)
 4:30 - 5:10 **Opening of the Convention**
 Rev. Sándor Kulcsár
Greetings;
Accepting the Convention's Program
 5:10 - 5:35 **Message** — Dr. Géza Herjeczki
"Just as I am in you" (John 17:21)
 5:35 - 5:50 **Hymns, announcements -**
 Rev. Lajos Oláh, host pastor
 5:50 - 6:50 **Dinner / Registration**
 7:00 **Worship service**
 organized by the Women's Convention
 Guest speaker: Miss. Margit Balk,
 Nagyvárad

- 12:00-2:00 **Lunch**
 1:30-2:00 **Nominating Committee Meeting**
 2:00-2:25 **Report of the Finance Committee -**
 Elmer Kish, Chairman and
 Louis Drescher, treasurer
 2:25-2:40 **Resolutions**
 2:40-3:20 **Report of the Nominating Committee**
Election
Induction of Officers —
 Dr. Alexander S. Haraszti, Hon. President
 3:20-3:30 **Break**
 3:30-5:20 **Women's Convention -**
 Mrs. Anna Kulcsár, President
Men's Convention -
 Mr. Sándor Kis, President
Youth program -
 Mr. Attila Kulcsár, President
 5:20-5:50 **Unfinished Business**
 5:50-6:50 **Dinner**
 7:00 **Worship Service -**
 led by the president of the Youth Conv.
 Attila Kulcsár and the host pastor.
Sermon: Rev. John Cserepka,
 retired missionary
One body, many members (1Cor 12:1-20)

SATURDAY — JULY 6.

- 8:00 - 8:50 **Breakfast**
 9:00 - 9:10 **The Convention Sings**
 9:10 - 9:30 **Devotion** - Mr. Barna Báka, Vice-president,
 Youth Convention
"That you bear much fruit" (John 15:7-8)
 9:30-9:55 **Report of the President —**
 Rev. Sándor Kulcsár
 9:55-10:20 **Report of the General Secretary —**
 István Szabó
 10:20-10:40 **Break**
 10:40-11:00 **Report of the Missions & Lit. Committee**
 Mr. Ernest J. Kish, Chairman
 11:00-11:20 **Gospel Messenger, report —**
 Dr. Géza Herjeczki, editor
 11:20-11:40 **Memorial Service** — Rev. Lajos Oláh
 11:40-12:00 **Message** — Rev. Béla Zeffer
Unity in the teaching (Gal 3.)

SUNDAY — JULY 7

- 8:00-8:50 **Breakfast**
 9:00-9:10 **Singing**
 9:10-9:40 **Devotion** — István Szabó -
"Lord, to whom shall we go?" (John 6:66-69)
 9:40-10:10 **Combined Choir & Orchestra**
 10:10-10:40 **Message** — Rev. Sándor Kulcsár
Dangers in the last days. False teachers.
(2Tim 3:1-17)
 10:40-11:05 **Hymns & Offerings; Choir and orchestra**
 11:05-11:30 **Message** — Rev. Lajos Oláh
National unity. (1Pet 2:9-12)
 11:30-11:35 **Congregational singing**
 11:35 **Partaking of the Lord's Supper -**
 Dr. Alexander S. Haraszti and
 Mr. Ernest J. Kish
 12:30-2:00 **Lunch**
Official closing of the Convention at the end
of the Worship service.

CHRIST

To the artist He is the One Altogether Lovely.
To the architect He is the Chief Cornerstone.
To the astronomer He is the Sun of Righteousness.
To the baker He is the Living Bread.
To the banker He is the Hidden Treasure.
To the biologist He is the Life.
To the carpenter He is the Sure Foundation.
To the doctor He is the Great Physician.
To the educator He is the Great Teacher.
To the farmer He is the Sower and Lord of the Harvest.
To the florist He is the Lily of the Valley and
the Rose of Sharon.
To the geologist He is the Rock of Ages.
To the horticulturist He is the True Vine.
To the judge He is the Righteous Judge.
To the juror He is the True Witness.
To the jeweler He is the Pearl of Great Price.
To the editor He is the Good Tidings of Great Joy.
To the oculist He is the Light of the Eyes.
To the philosopher He is the Wisdom of God.
To the Printer He is the True Type.
To the servant He is the Good Master.
To the student He is the Incarnate Truth.
To the toiler He is the Giver of Rest.
To the Sinner He is the Lamb of God that taketh away
the sin of the world.
To the Christian He is the Son of the Living God,
the Savior, the Redeemer and Lord!

FROM PARENT TO CHILD

I gave you life, *but I cannot live it for you.*
I can teach you things, *but I cannot make you learn.*
I can give you directions, *but I cannot be there to lead you.*
I can allow you freedom, *but I cannot account for it.*
I can take you to church, *but I cannot make you believe.*
I can teach you right from wrong, *but I cannot always decide for you.*
I can buy you beautiful clothes, *but I cannot make you beautiful inside.*
I can offer you advice, *but I cannot accept it for you.*
I can give you love, *but I cannot force it upon you.*
I can teach you to share, *but I cannot make you unselfish.*
I can teach you respect, *but I cannot force you to show honor.*
I can advise you about friends, *but I cannot choose them for you.*
I can advise you about sex, *but I cannot keep you pure.*
I can tell you about facts of life, *but I cannot build your reputation.*
I can tell you about drinking, *but I cannot say no for you.*
I can warn you about drugs, *but I cannot prevent your using them.*
I can, tell you about lofty goals, *but I can't achieve them for you.*
I can teach you about kindness, *but I can't force you to be gracious.*
I can warn you about sins, *but I cannot make your morals.*
I can love you as a child, *but I cannot place you in Cod's family.*
I can pray for you, *but I cannot make you walk with God.*
I can teach you about Jesus, *but I cannot make Jesus your Lord.*
I can tell you how to live, *but I cannot give you Sternal Life.*
—Author Unknown

News From Ruth Wright

Dear Friends,

As I have seen God work over the last few months I am excited, encouraged and blessed. Let me share!

A year ago, Bible teaching was, added to out ESL classes once a week. For a while it seemed to have a positive effect and then one by one the students stopped coming. Our attendance dropped significantly low and we kept praying about what to do. For a few weeks now we have stopped the Bible teaching and continue to teach English for the whole time and include a refreshment break where the students as well as the teachers get to know one another. Already our attendance has doubled. Also we have Continued to build relationships on a one to one level where trust and friendship develop so hearts are prepared to hear about Jesus when HE opens the door. In spite of the decline, several came to know the Lord this past year.

When I spend time with the Lord I always tell Him, Lord, I do not know how to meet Internationals which will lead into long term relationships but please send to me the ones whose hearts you have prepared, because I will love them and care for them. This is exactly what God keeps doing. A young couple from Nepal came to our ESL program, they found the church through the yellow pages, they came for lunch to the house, they wanted to come to church and did, they came to a Wed. night fellowship dinner, I'm helping her to find a job, they have asked for Nepali Bibles, we have been invited to their home for dinner. All within one week. Sometimes God moves fast especially when the heart is prepared. They do not know the Lord yet, pray for their salvation. Is your heart warmed as mine was at this work of God? ...

Speaking of my dad, he now lives with me about 3 weeks out of the month. Soon he will be celebrating his 87th birthday and is a joy to have around. We will be moving about 1 mile to a new address on May 27th which will put all our living space on one floor.

My new address will be: 719 North York Rd. Sterling, VA 20164. (Excerpt from missionary **Ruth Wright's** letter)

Thank you for writing

Dear Ernest and Committee Members.

What a pleasant and unexpected surprise it was to receive the Convention's generous check of \$50.00. Thank you so very much for it and the kind and appreciative words for the work of those servants of the Lord, who, so faithfully served Him during their life here on earth; mainly in our beloved and long remembered Hungarian Baptist Churches.

I count it a privilege to have been able to work, side by side for 38 years, with my beloved husband, the late Emil Balla. Not all those years were in the Hungarian work, but those that were are all happy and blessed memories. I am eternally grateful to have experienced those blessings.

Yes, my beloved Emil is now reaping his rewards. I'm comforted with the thought and assurance that he must have been ushered into the Lord's presence with the words "Well done, thou good and faithful servant...enter thou into the joy of thy Lord." (Matthew 25:21)

I am sure all His "servants" and "shepherds to the flock" are rejoicing with Him, and some day we too will join them.

Thank you again for your love and thoughtfulness. I do and will continue to remember our Hungarian Convention and faithful workers in my prayers. May the Lord continue to bless all of you as you serve Him by serving others. To God be the glory for His love and guidance in the past, present, and future!

In Christian love and gratitude, **Eszter E. Balla**

Udvarnoki testvérnő kórházba került, állapota súlyos. Molnár Balázs testvértől kaptuk a hírt. Imádkozunk érte!

AZ IFJÚSÁG HANGJA

A következő számokban elmondjuk, hogy mi történt a clevelandi ifjúsági találkozón. Ennél jobb minőségű képeket és néhány beszámolót várunk tőletek.

A clevelandi fiatalok énekelnek

Bizonyságtétel

Néhány hetes rokon látogatás járunk otthon, Magyarországon. Sok szép élményben volt részünk, de legnagyobb hatással a lelki téren történt megtapasztalások voltak ránk, ezekről szeretnék most bizonyságot tenni.

A vasárnapok legnagyobb részét az én volt otthonomban, a balatonszemesi gyülekezetben töltöttük. Igen sok jót láttam és tapasztaltam ott. Találkoztam a régi barátokkal, ismerősökkel. Nagy öröm volt számomra az, hogy a volt történelem tanárom vezette az imaórát. Ez az ember és a felesége az iskolában nagy nyomást gyakorolt ránk az ateizmus terén. És most leányukkal együtt ott vannak a gyülekezetben. Nagyon sok fiatalnak megnyitotta a szívét Isten, hívogatják a barátokat, osztálytársakat az imaházba. Isten a világ felé is ajtókat nyitott, és a tények azt mutatják, hogy a hívők élnek is a lehetőségekkel. Nem volt olyan vasárnap, amikor ne találkoztam volna új arcokkal. A fiatalok szívében nagy vágy van a hívő élet komolyabb megélésére, szívesen vállalnak áldozatot is. A húgom elmondta, hogy hetenként egy nap, iskola előtt, reggel hat órákor összejönnek imaórára, és egész hétre kéri Isten vezetését és áldását. És Isten meg is áldja őket. A hazahozott videón is látható, hogy milyen zúfolt az imaház. Aki nincs ott a kezdés előtt legalább 15 perccel, az nem kap ülőhelyet.

A gyülekezet vezetősége listát készített a tennivalókról, gondolva a legkisebb feladatokra is, mint pl. ki hoz friss virágot, ki megy el az idős testvérekért, ki vállalja a vendéglátást. Mindenkinek van feladata. A közösség hasonló egy jól megszervezett méhcsaládhoz, ahol mindenki végzi a rábízott feladatot.

Sokáig ott is olyan megszervezett programok voltak, mint itt, tele szavalatokkal, de elhatározták, hogy változtatnak ezen. Ezentúl csak az szavaljon, vagy tegyen bizonyságot, akinek az Úr helyezte azt a szívére. Egy ideig nem szolgált senki sem, de én is örömmel tapasztaltam, hogy ma már időseknek is, fiataloknak is van bi-

zonyságtételük. Volt egy alkalom, amikor egymás után több fiatal állt a gyülekezet elé, és bocsánatot kértek, ha botránkozást okoztak. A bűnvallás számunkra talán idegen és kényes szó, pedig ha ki tudjuk mondani, hogy vétkezünk, Isten megbocsátja azokat. Amint Jakab apostol is írja: "Valljátok meg egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok!" Ez nagyon lényeges mozgatórugója a gyülekezetnek. Ha takargatjuk bűneinket egymás előtt, sőt még a másét is segítünk takargatni, a botrány elkerülése végett, akkor nem vagyunk igazak Istennel és emberekkel szemben. Így egyre jobban elszigetelődünk egymástól. A lelkiekről kinos beszélni, megkérdezni: hogy vagy testvérem lelkileg, hogyan haladsz az Úr útján? Ilyet már nem is illik kérdezni.

Szeretnék utalni az ószövetségből két bibliaversre, olvassuk el Józsué könyvéből a 6. rész 15. és 25. versét! Jerikó bevételének történetében kétféle embertömeg szerepel: egy a falon belül, s egy a falon kívül. Testvérem, vajon te melyikhez tartozol? Azokhoz, akik belül vannak, gondosan körülveve a kőfallal, azt egyre magasabbra és magasabbra építve? Így távolodsz el lassanként az Istentől és emberektől is. Mondd, hányszor kell még körbe járnia téged a te testvérednek, mennyit kell még imádkoznia, hányszor kell még a kürtöt megfújni ahhoz, hogy leomoljon a téged körülvevő kőfal? —Ha pedig a szorgalmasan körbejáró tömeghez tartozol, szívből kívánom, hogy meg ne restülj a körbenjárásban, az imádkozásban! Ha kell, hétszer, vagy hetvenhétszer is tud megtenni!

Befejezésül egy kis történetet mondok el, ami engem nagyon megragadott. Egy tanár a diákjai előtt egy nagy kalapáccsal a tizedik ütésre tudott csak szétörni egy követ. Megkérdezte tőlük, hogy hány ütésre volt szükség ahhoz, hogy szétörjön. Azt felelték, hogy egyre, a tizedikre. De a tanár elmondta, hogy ha a kilencet nem üti rá, akkor a tizedikre sem tört volna szét.

Ez buzdíthat minket arra, hogy ne legyünk restek azt a —talán feleslegesnek látszó— kilenc ütest rámérni testvéreink erős kőfalára, nehogy egykor az utolsó ítélet döntse azt le, a saját kőfalainkkal együtt!

Weisz Péter (Toronto)

Minutes after 18,000 teenagers and youth ministers watched 350,000 True Love Waits cards reach the roof of the Georgia Dome in Atlanta, Southern Baptists announced a new campaign to send the abstinence movement to schools.

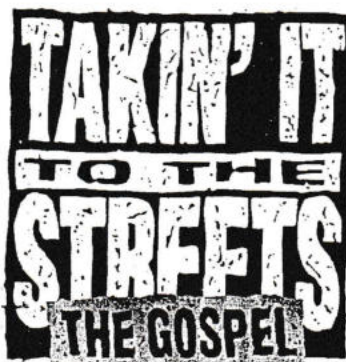
To the turbulent beat of the Christian rock group Newsboys, the commitment cards were hoisted to the roof of the 27-story Georgia Dome as young people lifted their friends above the crowd in a process known as surfing. Later, a spokesman for the Southern Baptist-sponsored abstinence campaign announced a new goal and theme - "True Love Waits Goes Campus."

The 350,000 cards pulled to the roof of the Georgia Dome were gathered from all 50 states and 76 countries. About 175,000 of the cards represented commitments from young people who live in countries outside of the United States.

True Love Waits, an international campaign designed to challenge teen-agers and college students to remain sexually abstinent until marriage, was launched by the BSSB in April 1993. The first national True Love Waits rally was held in Washington, D.C. in July 1994.

For more than a year, organizers have been planning a second national celebration to honor young people who have made commitments to remain sexually abstinent until marriage. The True the Roof rally coincided with Atlanta '96, a contingent of youth leaders representing 125 denominations and Christian youth organizations gathered in Atlanta for leadership training conferences. Other contemporary Christian artists who performed at the hour/long rally included DC Talk and Michael W. Smith.

(Baptist Press)

A hívő ifjak példája

Dániel 1:1-15

Nincs olyan gyülekezeti tag, aki ne ismerné Dániel és társai történetét, igaz és hűséges helytállását a megváltozott körülmények között.

“Megváltozott körülmények” - ez már nekünk is ismerős, akik ebben az országban új hazára találtunk, régebben, vagy csak az utóbbi időben. A királyi udvarba került zsidó ifjak története kiváló példa lehet a gyakorlati életben való helytállásra mindnyájunknak, kiváltképpen a fiataloknak. Az új hazában szükség van az eligazításra, nemcsak polgári ügyekben, hanem lelki téren is.

Dániel és társai előtt megnyílt a lehetőségek kapuja: Soha nem ismert jólét, a tudományok világa, anyagi és társadalmi megbecsülés. Szellemileg kiművelt tanácsadók, bölcs politikusok, magas rangú tisztviselők válhattak belőlük. De megnyílt előttük egy istentelen, pogány világ is, amellyel nem tudtak közösséget vállalni. “Nem szennynezték be magukat a király ételével és italával.” Egyetlen életcéljuk volt: Hűség az Úrhoz mindhalálig! Ezért kerültek ki győztesen a próbatételekből, s ezzel mutatták be az igaz Isten di-csőségét.

Mikor mi Kanadába érkeztünk, azzal fogadtak: Itt aztán szabadon imádkozhatjuk Istent! Ez igaz. De Dániel nyitott ablaka otthon is megvolt, a Sátán viszont itt is ugyanaz, mint bárhol a világon, csak szebb eszközökkel próbálja megnyerni a fiatalokat. Az otthoni megszorítások, korlátozások után itt megnyílik előttük a lehetőségek ajtaja: Anyagi jólét, társadalmi előrehaladás, vallásszabadság. Az általános emberi reagálás: mindent kihasználni, amit eddig nem kaphatott meg! Amit az új környezet kínál, az mind szépnek és jónak látszik, de a következmény nem mindig jó. A “király étele és itala” ezút-tal: A pénz, a TV, a rádió, videofilmei, magazinok, rock-koncertek, a lelket behálózó keleti mozgástechnika, könnyed életfelfogás. Szabadság helyett szabadság, a környezetbe való teljes beolvadás, nehogy lenézzenek, mint jött-men-tet. Könnyed viselkedés, tiszteletadás nélkül, köszönés helyett legfeljebb egy odavetett “hé”, ami magyarul nagyon rosszul hat. Ne mosolyogjunk rajta! Ezek az észrevétlenül átalakító, átnevelő módszerek. Átnevelés nemcsak az otthoni rendszerben létezett, a nagy szabadság is lehet az!

Te mennyire vagy átnevelhető? —Ilyen körülmények között lehet-e más a hívő fiatalok élete?

Udvarnoki András és az amerikai baptisták (5)

Békeszerző utazások

Udvarnoki András meghívta Zboray L. László amerikai baptista lelkipásztort, a nagy “imaházépítőt”, hogy saját tapasztalatai alapján értesse meg a kinti baptista vezetőkkel az elismeréssel kapcsolatos hazai álláspontot.

Zboray testvér ugyanis volt szíves re-videált és benyújtandó egyházi szervezetünk lényegesebb pontjait angol fordításban a világszövetségi bizottság európai tagjai elé terjeszteni, azt megmagyarázni, egybevetvén a magyar egyházpolitikai törvényekkel. Melynek az eredménye az lett, hogy a bizottság kevés változtatás mellett azt tudomásul vette és javallta annak mielőbbi benyújtását a kormányhoz jóváhagyás végett.

1913-ban közvetve került kapcsolatba Udvarnoki András az amerikai magyarok közt végzett lelki munkával. C. A. Brooks, a Cleveland Baptist City Mission Society vezetője látogatott hazánkba, “hogy személyesen megismerje azon népek hazáját, szokásait,

Megbocsátható-e a különbség, a különválás? Figyelemreméltó bibliavers: “Meglássátok, hogy ez a ti szabadságotok valamiképpen botrányokká válik ne legyen az erőtelenekek!” (1Kor 8:9) A különbség nem abban van, hogy megmutatjuk, a bevándorlók is érnek annyit, mint más, hanem arra szolgál, hogy megmaradhasson a helyes értékítélet, különbségtétel a mulandó és maradandó értékek között. Gyűjteni és megtartani azokat, amik az Isten mérlegén súlyt nyomnak, amik megtarthatnak minket az örök életre.

A különbözőség, a bizonyos “hívő felsőbbrendűség” elsősorban a szív és lélek belső dolga. De vannak külső jelei is: Helytállás az életben, szorgalmas munka, korrekt, becsületbeli szilárdság, igazmondás, tisztelet az idősebbekkel szemben, egymás között békés együttélés. Végül is ez az utóbbi az, ami erőt ad a felsőbbrendű szellemi élethez.

Hívő fiatalok, nem vagytok egyedül! Kiváltság az, hogy hívő családban és hívő közösségben élhettetek! Igét hallhattok és olvashattok, ami eligazíthat az élet útvesztőiben. Ti lesztek a jövő gyülekezeteinek oszlopai! Dánieltől tanult helytállásotok társaitokat is megnyerheti az élő Isten számára.

Oláh Lajosné

körülményeit, melyek között a városi missziótársaság missziót folytat. Különösen érdeklődött a magyar, román és szláv misszió iránt.” A Clevelandban szolgálatot végző Orosz István lelkipásztor hívta fel rá a magyar baptista vezetők figyelmét.

Még ugyanabban az évben Orosz István is hangot adott annak a véleményének, hogy a teológiai szeminárium, a misszió szempontjait figyelembe véve, maradjon Budapesten. A kapcsolatok erősödését szolgálta Joó Ferenc “ingázása” Amerika és Magyarország között. Az árvaház javára indított gyűjtési akciót vezette, és közreműködött a kinti és honi magyarság közti kapcsolat erősítésében is.

Mind C. A. Brooks, mind Joó Ferenc munkáját elismeréssel nyugtázta Udvarnoki András az amerikai magyar baptisták hivatalos lapjában, az *Evangéliumi Hírnök*-ben. Többek között kifejezte elismerését

az amerikai magyar gyülekezetek azon szívessége iránt, melyet tanúsítottak Joó Ferenc testvérről szemben abból az alkalomból, hogy egy építendő árvaházra körükben gyűjtő utazást tett. Nem kevésbé elismerést érdemel Brooks clevelandi prédikátor is, ki szíves volt Joó testvért az ő missziójában pártfogásban részesíteni. (Evangéliumi Hírnök, 1913. szept. 6-7.o.)

Ugyanabban a lapban fogalmazta meg Udvarnoki András a jó kapcsolatok alapelveit is:

Az irodalom és a levélváltások mind megannyi vérkeringés a két ország magyar missziója testében, mely feleleveníti bennünk a lelki életet, erősíti a hitbuzgóságot, ápolja a gyakorlati keresztényiséget. Az a személyi forgalom, mely bár — sajnos — anyagi okokból történik, vegyíti a különböző vallási nézetet; egyik átvész a másikatól, ami neki nincs. Ez a szellemközösség, amelyre feltétlen szükségünk van. De az anyagközösség — értem az Isten országa érdekében — szintén kezd mind élénkebben kidomborodni. (Evangéliumi Hírnök, ugyanott.)

Dr. Gerzsényi László: Az evangélium kényszerében, Udvarnoki András élete (Baptista Kiadó, Budapest, 1995) című könyvből, 75-77.o.

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, FL 32905

VASÁRNAPI ISKOLA

Vasárnapi iskolai anyagunk forrása évtizedek óta az "International Sunday School Lessons" című sorozat. Az általuk közreadott textusokat több kiadó is átveszi és magyarázatokkal együtt adja a biblia-tanulmányozók kezébe. A legelterjedtebb változat az u.n. Standard Lesson Commentary - évenként megjelenő könyv. (Az év persze iskola évet jelent, vagyis szeptembertől augusztus végéig.) Az 1996-97-es kiadást már érdemes keresni a keresztyén könyves boltokban. A Standard Publishing Company kiadásában megjelenő könyv alapos, praktikus és jól használható magyarázatot kínál minden vasárnapra.

**Kérjük, fizessen elő az
Evangéliumi Hírnökre!**

**Előfizetés / megújítás
Egy évre \$18.00
Tengeren túlra \$25.00**

.....
név / my name

.....
cím / my address

**Szeretné valaki más számára is
előfizetni a lapot?**

Kérjük, tölts ki akkor a következő
részt is:

.....
név / name

.....
cím / address

Mellékelek \$..... az előfizetésre
A csekket "Gospel Messenger" névre
állítjuk ki és e szelvénnel együtt küld-
jük el a lapkezelő testvér címére:

**Gospel Messenger / Mr. Ernest Kish,
Subscription Manager,
2800 Fordham Rd. N.E.,
Palm Bay, FL 32905**

Folyóiratszerű formában is megtalálhat-
juk a vasárnapi iskolai textusaink magya-
rázatát. (További felvilágosításért hívják
fő a szerkesztőt.)

1996 július 7

ÁLDJAD ÉN LELKEM A TEREMTŐ ÉS MEGTARTÓ ISTENT

Zsoltár 104:24-34

A zsoltár szerzőjét nem ismerjük; azt sem tudjuk, mikor keletkezett. De fontos ez? Amit megfogalmaz az a mindenkor hívő ember csodálata, bámulata a teremtő és megtartó Isten iránt. A miénk is lehetne.

1. Bölcsen alkottad meg! (24-26)

Isten ugyan nem szorul rá a mi helyeslésünkre, de elfogadja teremtményeinek szívből fakadó dicséretét. Nem Ő lesz gazdagabb ezáltal, hanem mi leszünk egészségesebbek, kiegyensúlyozottabbak, örvendezőbbek. Hiszen, ha a körülöttem lévő világban Istenem erős kezének munkáját látom, már nem ijeszt meg semmi, hanem hálaadásra nyílik ajkam.

2. Gondoskods világodról! (27-30)

Nem hagyta magára ezt a világot a Teremtő, mint némelyek mondják. Nagyon is itt van. Gondoskodik. "Adsz nekik... megnyitod kezedet." Az élet és halál ura Ő. Megújítja még a föld színét is. Hát ha még tudott volna a zsoltáríró a Szentlélek embereket megújító, újjászülő munkájáról!

3. Az én válaszom? (31-34)

A zsoltáros egész életén át énekelni akar az Úrnak. Ez lenne a helyes magatartás az én részemről is. Dicsérni Őt, amíg vagyok! Segíts, hogy "az ajkamon az ének ne érjen soha véget."

Aranymondás: Zsolt 104:24

1996 július 14

ÁLDJAD ÉN LELKEM A CSODÁKAT TEVŐ ISTENT

Zsoltár 105:1-11,43-45

A zsoltár hátterét megismerjük, ha elolvassuk az 1Krn 16. részét.

1. Magasztaljátok az Urat! (1-6)

Isten dicsőítésére, magasztalására sokszor találunk fölszólítást a zsoltárokból. Ezúttal elsősorban cselekedeteinek végig gondolására biztat a zsoltáros (5), és arra, hogy hirdessük azt a népek között (1). Vagyis, hogy tegyünk bizonyosságot az Ő csodálatos cselekedeteiről.

2. A dicsőítés oka (7-11)

A múlt héten teremtő és fenntartó munkájáért, mostani zsoltárunkban népe

12. oldal

1996. június

életében véghezvitt csodáiért dicséri Istent. Elsorol jónéhányat azok közül a csodák közül, melyet a szövetséges néppel cselekedett. Hát ha még tudta volna, mit tett Jézus Krisztusban népéért! Mi már azt is tudjuk. Mégis olyan ritka az ajkunkon a bizonyágtétel. Pedig volna mit mondanunk! Nem mások megszégyenítésére, nem bűneink kitergetésére, nem önma-gunk mutogatására volna szükség, de Jézus Krisztus dicsőítésére, Istenünk ma-gasztalására. Hiszen csodadolgokat tett velünk is.

3. Záró buzdítás (43-45)

Törvényeit, igéit megtartja, aki igazán tiszteli és szereti Őt.

Aranymondás: Zsolt 105:1

1996 július 21

ÁLDJAD ÉN LELKEM A SZABADÍTÓ ISTENT

Zsoltár 34:2-10,18-22

A zsoltár hátterét az 1Sám 21-ben találhatjuk meg. Nem egy pillanat, nem egy hangulat szüleménye, hiszen az akrosztikon forma (minden vers az ábécé egy újabb betűjével kezdődik) tudatos szerkesztésről tanúskodik. A szerző az általa ismert legszebb formába akarta önteni érzéseit. Bizonyágtételének nem csak a tartalmával törődött.

1. Áldom az Urat minden időben (2-7)

A közös öröm még nagyobb öröm. Magasztaljuk hát együtt is az Ő nevét! (4) Énekeinkkel, hangszereinkkel, versekkel. (Vagy ezek megtanulásához idő kellene, s azt már nem is olyan könnyű "odaadni" az Úrnak!? Egyszerűbb "rögtönözni" egy bizonyágtételfélét...)

2. Megismerni Őt (8-10)

Boldog ember az, aki előrehalad az Isten megismerésében (9).

3. Közel van az Úr (18-22)

A megtört szívekhez, a hozzá kiáltók-hoz. "Hűségéd végtelen!"

Aranymondás: Zsolt 34:18

1996 július 28

ÁLDJAD ÉN LELKEM A GONDVISELŐ URAT

Zsoltár 139:1-14,23,24

1. Ismersz! (1-6)

Dávid egyik legszebb zsoltára ez. Nem kell bemutatkoznom, másrészt hiába is titkolódnám: ismersz. Cselekedeteimet és személyemet is.

2. Orcád elől hová fussak? (7-14)

Meg se próbálja, hiszen nem lenne értelmé. Inkább hálaadással telik meg szíve e mindentudó és szerető Isten iránt. S mert tudja (bár nem olvasta még az újszövetséget), hogy Isten a szeretet, ezzel a csodálatos, föltétlen bizalmát mutató gondolattal fejezi be zsoltárát:

3. Vizsgálj meg engem! (23-24)

Az én vágyam is az, hogy megtisztulva járjak "az örökkévalóság útján."

Aranymondás: Zsolt 139:23 HG